

Με εξαίρεση λίγων δειγμάτων κεραμοπλαστικής, τα οποία μειώνουν τη σπουδαιότητα των Νεολιθικών έργων, τα περισσότερα ΠΕ II αγγεία είναι μικρά και μάλλον λεπτά, όπως και η σύλληψη των σχεδίων τους. Σπάνια φέρουν βαφή, εκτός από το ιριδίζον σκοτεινόχρωμα γάνωμα που καλύπτει τις βάσεις ή τα χείλη. Η επιφάνεια που προτιμούν είναι μονόχρωμη λεπτή, που εμφανίζεται γκρίζα, εριθρωπή, κίτρινη ή κιλιδωτή. Όταν επιχειρούν σχέδια, αυτά είναι εκλεπτυσμένα. Οι αγγειοπλάστες διαπρέπουν στα σχήματα. Το πιο χαρακτηριστικό από όλα είναι το λεμβοειδές εμβαμματοδοχείο (σαλτσιέρα). Έχει μακρύ λαιμό με διευρυμένα χείλη, σφαιρικό σώμα και μία λαβή στο πίσω μέρος. Μερικές φορές έχει σχήμα ζώου καθώς διαμορφώνουν την προχολή σε κερατοφόρο κριό ή άλλο αγρίμι. Κανένας δεν μπορεί να είναι σίγουρος για τη χρήση του λεμβοειδούς εμβαμματοδοχείου. Ίσως το χρησιμοποιούσαν για παρασκευή κάποιου ημίρυστου τυριού, ίσως για λάμοα ή καθημερινό κύπελλο. Είναι εξαιρετικά δημοφιλές σε όλους τους χώρους μέσα ή κοντά στην Ελλάδα, αυτή την περίοδο. Η ποικιλία των σχημάτων των αγγείων υποδηλώνει μian αρκετά εκλεπτυσμένη κοινωνία και κουζίνα: κοχλιάρια, κουτάλες, σάλτσιερες, ασκοί, πρόχοι, αμφορείς, πυξίδες, κρατευταί (ψηστιέρες) και φρουτιέρες. Όπως η σύγχρονη κεραμική στην Κρήτη και ιδιαίτερα στη Βασιλική, έτσι κι εδώ τα πήλινα αμφικέφαλα καρφιά στα χείλη ή την λαβή φαίνεται ότι μιμούνται αντίστοιχα μεταλλικά που έχουν χαθεί.